

derfor med ligesaa stor Ret som disse forlange at indtræde som Repræsentanter for Cantons Kvinder. Da man ikke vilde tillade dem dette, kom det til Optøjer med Ituslagning af Ruder o. l. »efter bedste engelske Mønster«, som nogle af de kinesiske Aviser skriver. Hvorom alting er, Kinas Kvinder har endnu ikke faaet Valgret, men Regeringen synes i Princippet at være gunstig stemt derfor — ogsaa efter bedste europæiske Mønster fristes man til at sige.

Imidlertid har mange kinesiske Blade i Syd Kina med stor Begejstring optaget Spørgsmaalet om Kvindernes Deltagelse i det forestaaende Lovgivningsarbejde i Kina. Det er ogsaa en Kendsgerning, at Kvinderne i Kinas sydlige Provinser har taget livlig Del i de store Begivenheder, som Revolutionen har ført med sig. Mange unge Kvinder af god Familie meldte sig ved de revolutionære Faner, og der danndes flere »Amazone-Korps«, som uniformeredes, bar Vaaben og deltog i Kampene. Syd-Kinas Kvinder synes i aandelig Henseende at være mere vaagne end i Nord-Kina, men i det store og hele staar sikkert Kinas Millioner af Kvinder ganske uforstaaende overfor Samfundsmaskineriet, ligesom det forøvrigt er Tilfældet med de fleste af Mændene i de lavere Kineserklasser. Man maa vel huske paa, at selv i Overklasserne, hvor Mændene har studeret enten ved Kinas egne Læreanstalter eller i Amerika eller Europa, er Kvindernes Stilling i Reglen den samme underordnede, som den har været Aarhundreder igennem i Kina. Jævnside med de velvillige Presseudtalelser om de kinesiske Kvinders eventuelle Deltagelse i det offentlige Liv, vil man derfor ogsaa finde saadanne, der latterliggør Tanken om, at disse uvidende Skabninger i en overskuelig Fremtid skulde faa nogen Indflydelse, ja at John Chinaman dog heldigvis, hvis hans Kone skulde finde paa Sufragetteoptøjer, endnu har Magt til at lukke hende inde, til hun falder til Ro.

Det er vel næppe sandsynligt, at Spørgsmaalet om Kvindevalgret løses i første Omgang under Forfatningsforhandlingerne i Kina, men det er et Tidens Tegn, at ogsaa der drøftes Sagen alvorligt.

L. N.

**Valgmenighedspræst
Pastor Vilhelm Malling, Odder,
døde Fredag Morgen d. 10. Maj.**

Atter har Danmark mistet en af sine bedste Mænd. Den over hele Landet kendte varme og kraftige Forkæmper for aandelig Frihed, for Sandhed og Ret i alle Forhold er nu ikke mere iblandt os.

Et rigt Liv er her afsluttet, et Liv i næsten rastløst Arbejde. »Hellere slides op end raadne op«, sagde han en Gang til en af sine Venner; og disse Ord blev for ham den fulde Virkelighed.

Er Pastor Malling end ikke mere her, saa lever dog hans Ord og hele hans elskelige Færd iblandt os og vil leve til sene Tider.

Ogsaa Kvindesagen har mistet en Fører, en af de bedste. Han tog sig varmt af Kvindernes Sag. Saaledes har Pastor Malling i sin Tid været Medredaktør af »Kvinden og Samfundet«. I Tale og Skrift har han med sine rige Evner ydet Kvindesagen sin værdifulde Støtte.

Pastor Vilhelm Malling var født i Ringsted d. 5. April 1846, hvor hans Fader var Organist.

V. M. var først Lærer i Vesterskov paa Fyn. Her mødte han den Kvinde, som senere blev hans Hustru, og som trofast i Sorg som i Glæde gennem de mange Aar har staaet ved hans Side.

V. M. tog siden theologisk Embedseksamen, blev præsteviet og var fra 1878—81 Kapellan i Hillerød hos Præsten og Digteren Hostrup; var fra 1881—86 Præst for Ørum og Ørslev Kloster i Viborg Stift. Herfra blev han 1886 kaldet til Præst for den nydannede Valgmenighed i Odder.